

ČASOPIS ZA KULTURU HRVATSKOGA KNJIŽEVNOG JEZIKA
IZDAJE HRVATSKO FILOLOŠKO DRUŠTVO
GOD. 49., BR. 3, 81 – 120, ZAGREB, LIPANJ 2002.

Hrvatski se jezik voli znanjem.

U OVOME BROJU

Prvi je članak D. Brozovića koji jasno govori o teoretskim odrednicama jezika i identiteta, samo to treba pažljivo pročitati da bi se razumjelo što on kazuje, a kazuje da je hrvatski književni jezik jednako standardni idiom kao engleski, talijanski ili mađarski. Što on u srpskome ima bliskoga srodnika kao što ga drugi nemaju, to ga ne čini ništa manje standardnim od spomenutih jezika.

Članak Zrinke Jelaske i Gordane Hržice prilazi hrvatskomu i srpskomu jeziku s gledišta prevođenja s jednoga jezika na drugi. Koliko god ti jezici bili srodni, ipak taj postupak nije jednostavan.

Ivan Šugar pokazuje da pridjev *zimzelen* i *vazdazelen* u stručnom jeziku nisu istoznačnice.

Uočljiva brojnost istovrsnih članaka u ovome broju nalazi se u rubrici *Pitanja i odgovori*. Uredništvo je odlučilo da tu rubriku pojača, gotovo da ju učini glavnom jer današnji različiti pogledi na normu, koji se ogledaju u priručnicima i odražavaju u praksi, korisnike često zbunjuju pa je potrebno da negdje nađu pouzdan oslonac na svoje dvojbe. Često postavljaju pitanja, ali na njih ne dobivaju uvijek prave odgovore ili dobivaju jednako zbunjujuće kao što ih katkada nalaze i u priručnicima. Uredništvo će Jezika nastojati da odgovori